

Barā Sailāb

baṛā sailāb

The Big Flood

(Urdu—Roman script)

© 2022 Chashma Media.

published and printed by

Good Word Communication Services Pvt. Ltd.

New Delhi, INDIA

Bible text is from UGV.

illus.: R. Gunther (w.gunther.net.nz &

www.lambsongs.co.nz), R. Coate

(www.basictraining.org)

for enquiries or to request more copies:

askandanswer786@gmail.com

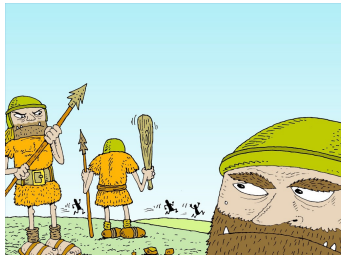
Logoñ kī Zyādatiyāñ

Hazrat Ādam aur Hawwā ke do beṭe the: Qābīl aur Hābīl. Lekin Qābīl ne Hābīl ko qatl kiyā. Āge Tauret Sharīf farmātī hai:

Ādam aur Hawwā kā ek aur beṭā paidā huā. Hawwā ne us kā nām Set rakhkar kahā, “Allāh ne mujhe Hābīl kī jagah jise Qābīl ne qatl kiyā ek aur beṭā baḥshā hai.” Set ke hāñ bhī beṭā paidā huā. Us ne us kā nām Anūs rakhā.

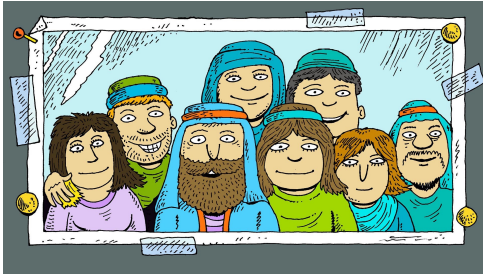
Un dinoñ meñ log Rab kā nām lekar ibādat karne lage.

Duniyā meñ logoñ kī tādād baḥne lagī. Rab ne dekhā ki insān nihāyat bigaḥ gayā hai, ki us ke tamām ḳhyālāt lagātār burāi kī taraf māyl rahte haiñ.

Wuh pachhtāyā ki maiñ ne insān ko banākar duniyā meñ rakh diyā hai, aur use saḥt dukh huā. Us ne kahā, “Go maiñ hī ne insān ko ḳhalaq kiyā maiñ use rū-e-zamīn par se miṭā ḍālūngā. Maiñ na sirf logoñ ko balki zamīn par chalne-phirne aur reñgne wāle jāñwaroñ aur hawā ke parindoñ

ko bhī halāk kar dūngā, kyonki main pachhtātā hūn ki main ne un ko banāyā.”

Barē Sailāb ke Lie nūh kī Taiyāriyān

Sirf Nūh par Rab kī nazar-e-karm thī. Yih us kī zindagī kā bayān hai.

Nūh rāstbāz thā. Us zamāne ke logoñ meñ sirf wuhī bequsūrwār thā. Wuh Allāh ke sāth sāth chaltā thā. Nūh ke tīn beṭe the, Sim, Hām aur Yāfat.

Lekin duniyā Allāh kī nazar meñ bigarī huī aur zulm-o-tashaddud se bharī huī thī. Jahān bhī Allāh dekhtā duniyā kharāb thī, kyonki tamām

jāndāroñ ne zamīn par apnī rawish ko bigāṛ diyā thā.

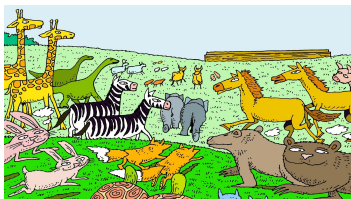
Tab Allāh ne Nūh se kahā, “Main ne tamām jāndāroñ ko khatm karne kā faislā kiyā hai, kyonki un ke sabab se pūrī duniyā zulm-o-tashaddud se bhar gai hai. Chunānche main un ko zamīn samet tabāh kar dūngā.

Ab apne lie saro kī lakaṛī kī kashtī banā le. Us meñ kamre hoñ aur use andar aur bāhar tārkol lagā.

Main pānī kā itnā baṛā sailāb lāūngā ki wuh zamīn ke tamām jāndāroñ ko halāk kar ḍālegā. Zamīn par sab kuchh fanā ho jāegā.

Lekin tere sāth main ahd bāndhūngā jis ke taht tū apne beṭoñ, apnī bīwī aur bahuoñ ke sāth kashtī meñ jāegā.

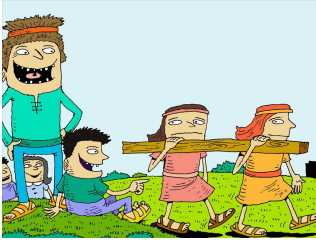
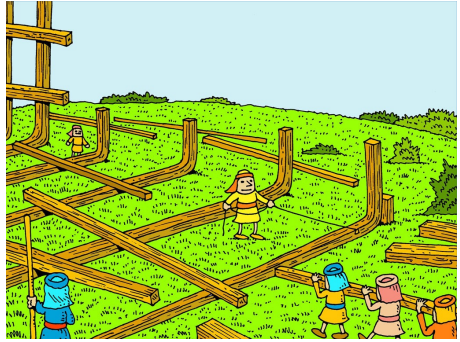
Har qism ke jānwar kā ek nar aur ek mādā bhī apne sāth kashtī meñ le jānā tāki wuh tere sāth jīte bacheñ.

Har qism ke par rakhne wāle jānwar aur har qism ke zamīn par phirne yā reñgne wāle jānwar do do hokar tere pās āenge tāki jīte bach jāeñ.

Jo bhī khurāk darkār hai use apne aur un ke lie jamā karke kashtī meñ mahfūz kar lenā.”

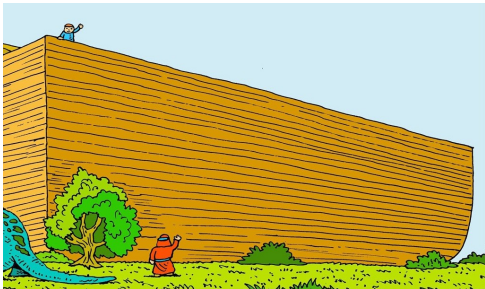

Nūh ne sab kuchh waisā hī kiya jaisā Allāh ne use batāyā.

Log Hazrat Nūh
kā mazāq uṛāte
haiñ. Wuh Allāh
kī nahīñ sunte.

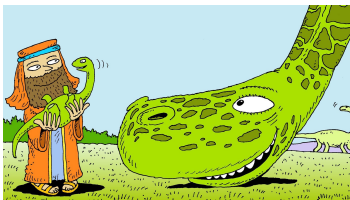

Kashtī taiyār hai.

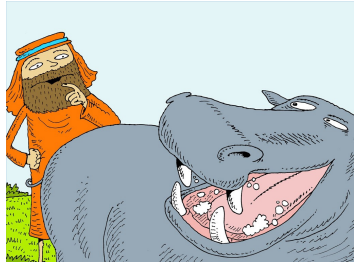
Sailāb kā Āghāz

Phir Rab ne Nūh se kahā, “Apne gharāne samet kashtī meñ dāḳhil ho jā, kyonki is daur ke logoñ meñ se maiñ ne sirf tujhe rāstbāz pāyā hai.

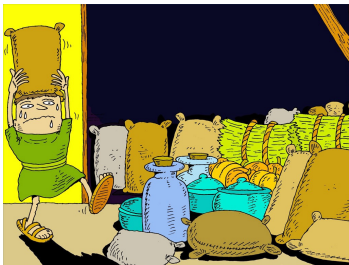

Har qism ke pāk jānwaroñ meñ se sāt sāt nar-o-mādā ke joṛe jabki nāpāk jānwaroñ meñ se nar-o-mādā kā sirf

ek ek joṛā sāth le jānā. Isī tarah har qism ke par rakhne wāloñ meñ se sāt sāt nar-o-mādā ke joṛe bhī sāth le jānā tāki un kī nasleñ bachī raheñ. Ek hafte ke bād main chālīs din aur chālīs rāt mutawātir bārish barsāūngā. Is se main tamām jāndāroñ ko rū-e-zamīn par se miṭā ḍālūngā, agarche main hī ne unheñ banāyā hai.”

Nūh ne waisā hī kiyā jaisā Rab ne hukm diyā thā. Ek hafte ke bād tūfānī sailāb zamīn par ā gayā.

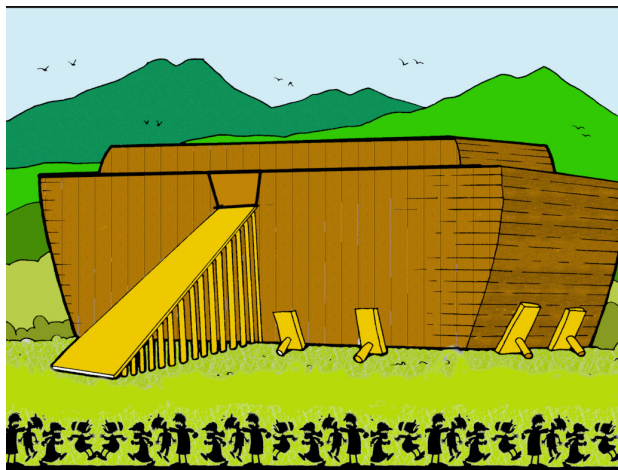

Zamīn kī gahrāiyōñ meñ se tamām chashme phūṭ nikle aur āsmān par pānī ke darīche khul gae. Chālīs din aur chālīs rāt tak mūslādhār bārish hotī rahī. Jab

bārish shurū huī to Nūh, us ke beṭe Sim, Hām aur Yāfat, us kī bīwī aur bahueñ kashtī meñ sawār ho chuke the.

Un ke sāth har qism ke janglī jānwar, maweshī, reṅgne aur par rakhne wāle jānwar the. Har qism ke jāndār do do hokar Nūh ke pās ākar kashtī meṅ sawār ho chuke the. Nar-o-mādā āe the. Sab kuchh waisā hī huā thā jaisā Allāh ne Nūh ko hukm diyā thā.

Phir Rab ne darwāze ko band kar diyā.

Chālīs din tak tūfānī sailāb jāri rahā. Pānī charhā to us ne kashtī ko zamīn par se uṭhā liyā. Pānī zor pakaṛkar bahut barh gayā, aur

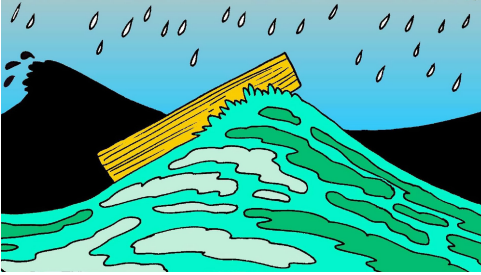

kashtī us par tairne lagī. Āḡhirkār pānī itnā zyādā ho gayā ki tamām ūnche pahār bhī us meñ chhip gae, balki sab se ūnchī choṭī par pānī kī gahrāī 20 foot thī. Zamīn par rahne wālī har maḡhlūq halāk huī. Parinde, maweshī, janglī jānwar, tamām jāndār jin se zamīn bharī huī thī aur insān, sab kuchh mar gayā.

Zamīn par har jāndār maḡhlūq halāk huī. Yoñ har maḡhlūq ko rū-e-zamīn par se miṭā diyā gayā. Insān, zamīn par phirne aur reñgne wāle jānwar

aur parinde, sab kuchh ḡhatm kar diyā gayā. Sirf Nūh aur kashtī meñ sawār us ke sāthī bach gae.

Sailāb kā Iḳhtitām

Lekin Allāh ko Nūh aur tamām jānwar yād rahe jo kashtī meñ the. Us ne hawā chalā dī jis se pānī kam hone lagā. Zamīn ke chashme aur āsmān par ke pānī ke darīche band ho gae, aur bārish ruk gayā. Pānī ghaṭṭā gayā. 150 din ke bād

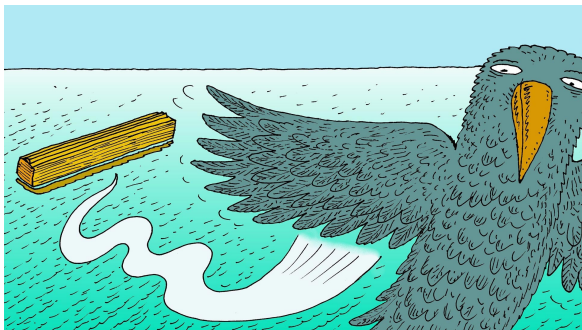

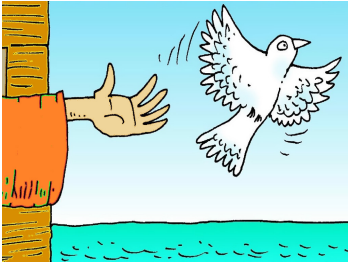

wuh k̄āfī kam ho gayā thā. Sātweñ mahīne ke 17weñ din kashtī Arārāt ke ek pahār par ṭik gaī. Dasweñ mahīne ke pahle din pānī itnā kam ho gayā thā ki pahārōñ kī choṭiyāñ nazar āne lagī thīñ.

Chālīs din ke bād Nūh ne kashtī kī khīrkī kholkar ek kauwā chhoṛ diyā, aur wuh uṛkar chalā gayā. Lekin jab tak zamīn par pānī thā wuh ātā-jātā rahā.

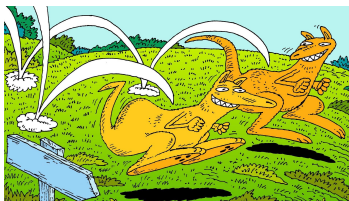
Phir Nūh ne ek kabūtar chhoṛ diyā tāki patā chale ki zamīn pānī se nikal āī hai yā nahīn. Lekin kabūtar ko kahīn bhī baiṭhne kī jagah na milī,

kyonki ab tak pūrī zamīn par pānī hī pānī thā. Wuh kashtī aur Nūh ke pās wāpas ā gayā, aur Nūh ne apnā hāth baṛhāyā aur kabūtar ko pakaṛkar apne pās kashtī meñ rakh liyā.

Us ne ek haftā aur intazār karke kabūtar ko dubārā chhoṛ diyā. Shām ke waqt wuh lauṭ āyā. Is dafā us kī choñch meñ zaitūn kā tāzā pattā thā. Tab Nūh ko mālūm huā ki zamīn pānī se nikal āī hai. Us ne mazīd ek hafte ke bād kabūtar ko chhoṛ diyā. Is dafā wuh wāpas na āyā.

Jab Nūh 601 sāl kā thā to pahle mahīne ke pahle din zamīn kī satah par pānī khatm ho gayā. Tab Nūh ne kashtī kī chhat khol dī aur dekhā ki zamīn kī satah par pānī nahīn hai. Dūsre mahīne ke 27weñ din zamīn bilkul k̄hushk ho gāī.

Phir Allāh ne Nūh se kahā, “Apnī bīwī, beṭoñ aur bahuoñ ke sāth kashtī se nikal ā. Jitne bhī jānwar sāth haiñ unheñ nikāl de, k̄hāh parinde hoñ, k̄hāh zamīn par phirne yā reigne wāle jānwar. Wuh duniyā meñ phail jāeñ, nasl bar̄hāeñ aur tādād meñ bar̄hte jāeñ.”

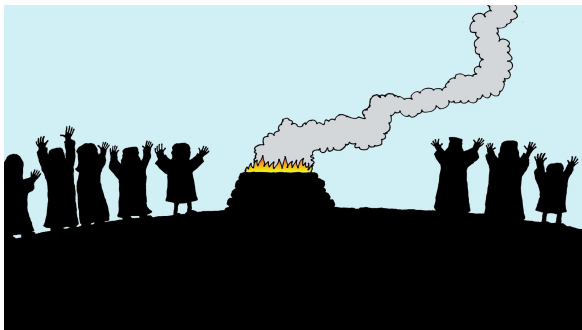

Chunānche Nūh apne beṭoñ, apnī bīwī aur bahuoñ samet nikal āyā. Tamām jānwar aur parinde bhī apnī apnī qism ke gurohoñ meñ kashtī se nikle.

Us waqt Nūh ne Rab ke lie qurbāngāh banāī. Us ne tamām phirne aur uṛne wāle pāk jānwaroñ

meñ se kuchh chunkar unheñ zabah kiyā aur qurbāngāh par pūrī tarah jalā diyā. Yih qurbāniyāñ dekhkar Rab khush huā aur apne dil meñ kahā, “Ab se main kabhī zamīn par insān kī wajah se lānat nahīn bhejūngā, kyonki us kā dil bachpan hī se burāī kī taraf māyl hai. Ab se main kabhī is tarah tamām jān rakhne wālī maḥlūqāt ko rū-e-zamīn par se nahīn miṭāūngā.

Duniyā ke muqarrarā auqāt jāri raheñge. Bij bone aur fasl kāṭne kā waqt, ṭhand aur tapish, garmiyon aur sardiyon kā mausam, din aur rāt, yih sab kuchh duniyā ke aḥhīr tak qāym rahegā.”

Allāh kā Nūh ke Sāth Ahd

Phir Allāh ne Nūh aur us ke beṭoñ ko barkat dekar kahā, “Phalo-phūlo aur tādād meñ baṛhte jāo. Duniyā tum se bhar jāe. Zamīn par phirne aur reñgne wāle jānwar, parinde aur machhliyāñ sab tum se ḍareñge. Unheñ tumhāre iḳhtiyār meñ kar diyā gayā hai. Jis tarah main ne tumhāre khāne ke lie paudhoñ kī paidāwār muqarrar kī hai usī tarah ab se tumheñ har qism ke jānwar khāne kī ijāzat bhī hai.

Tab Allāh ne Nūh aur us ke beṭoñ se kahā, “Ab main tumhāre aur tumhārī aulād ke sāth ahd qāym kartā hūñ. Yih ahd un tamām jānwaroñ ke sāth bhī hogā jo kashtī meñ se nikle haiñ yāñi parindoñ, maweshiyon aur zamīn par ke tamām jānwaroñ ke sāth. Main tumhāre sāth ahd bāndhkar wādā kartā hūñ ki ab se aisā kabhī nahīñ hogā ki zamīn kī tamām zindagī sailāb se khatm kar dī jāegī. Ab se aisā sailāb kabhī nahīñ āegā jo pūrī zamīn ko tabāh kar de.

Is abadī ahd kā nishān jo main tumhāre aur tamām jāndāroñ ke sāth qāym kar rahā hūñ yih hai ki main apñī kamān bādaloñ meñ rakhtā hūñ. Wuh mere duniyā ke sāth ahd kā nishān hogā. Jab kabhī mere kahne par āsmān par bādāl chhā jāenge aur qaus-e-quzah un meñ se nazar āegī to main yih ahd yād karūngā jo tumhāre aur tamām jāndāroñ ke sāth kiyā gayā hai. Ab kabhī bhī aisā sailāb nahīñ āegā jo tamām zindagī ko halāk kar de. Qaus-e-quzah nazar āegī to main use dekhkar us dāymī ahd ko yād karūngā jo mere aur duniyā kī tamām jāndār maḥlūqāt ke darmiyān hai. Yih us ahd kā nishān hai jo main ne duniyā ke tamām jāndāroñ ke sāth kiyā hai.”

Nūh ke Beṭe

Nūh ke jo beṭe us ke sāth kashtī se nikle Sim, Hām aur Yāfat the. Hām Kanān kā bāp thā. Duniyā-bhar ke tamām log in tīnoñ kī aulād haiñ.

Sawāl

- *Jab Hazrat Ādam aur Hawwā ko Bāgh-e-Adan se nikālā gayā to phir kyā huā?*
  - ▶ Hālāt behtar na hue balki log bure kāmoñ meñ juṭ gae. Un kī soch nīchī aur ḵharāb rahtī thī. Tauret farmātī hai,

Rab ne dekhā ki insān nihāyat bigar gayā hai, ki us ke tamām ḵhyālāt lagātār burāī kī taraf māyl rahte haiñ. [...] Jahān bhī Allāh dekhtā duniyā ḵharāb thī, kyonki tamām jāndāroñ ne zamīn par apnī rawish ko bigar diyā thā. (Paidāish 6:5,12)

- *Allāh ne yih dekhkar kyā mahsūs kiyā?*
  - ▶ Use baṛā afsos aur ḡham huā ki log itne bure the aur itnā ghaṭiyā kām karte the go us ne unheñ aur sab kuchh shurū meñ itnā achchhā banāyā thā.

Wuh pachhtāyā ki main ne insān ko banākar duniyā meñ rakh diyā hai, aur use saḡht dukh huā.
(Paidāish 6:6)

Allāh bure kām aur gunāh se nafrat kartā hai, kyoñki wuh nek aur pāk hai.

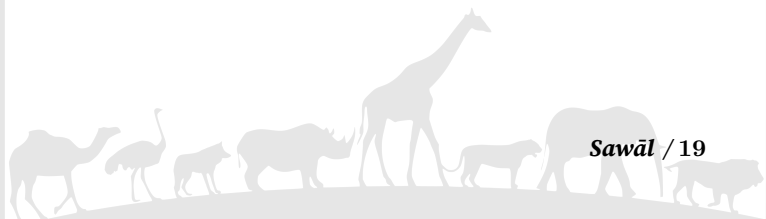
● *Yih dekhkar Ḳhudā ko kyā karnā thā?*

- Lāzim thā ki wuh in gunāhoñ kī sazā de. Yih sazā sailāb kī sūrat meñ āī. Jis tarah wuh farmātā hai,

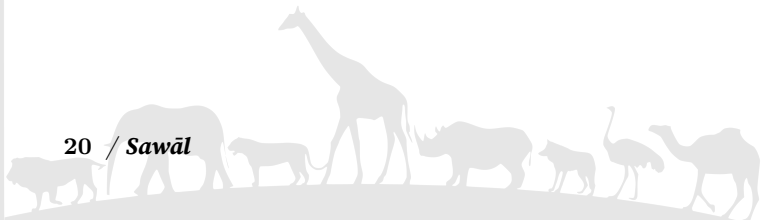
Main terā Rab ḡhayūr Ḳhudā hūñ.
Jo mujh se nafrat karte haiñ unheñ main [...] sazā dūngā. (Ḳhurūj 20:5)

Lekin usūlī taur par wuh nahīn chāhtā ki koī barbād ho jāe. Wuh har ek kī zindagī qāym rakhnā chāhtā hai. Jo taubā karke sīrat-e-mustaqīm par chal paṛe use wuh chhuṭkāre kā rāstā muhaiyā kartā hai.

Jo mujh se muhabbat rakhte aur mere ahkām pūre karte haiñ un par main hazār pushtoñ tak mehrbānī karūngā. (Ḳhurūj 20:6)

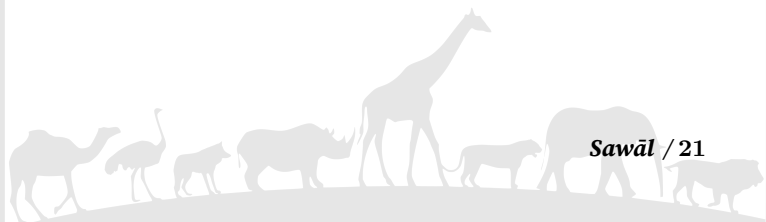

- *Kyā jo kuchh ham ne paṛhā us meñ kisī aise shaḳhs kā zikr hai jis ke lie Allāh ne bachne kā rāstā taiyār kiyā?*
  - ▶ Zarūr. Hazrat Nūh ke bāre meñ likhā hai ki wuh Ḳhudā ke sāth chaltā thā, is lie Allāh ne use aur us ke ḳhāndān ke lie najāt kā rāstā khol diyā. Us ne muḳhtalif qism ke jānwaroñ ko bachāne kā mansūbā bhī banāyā.
- *Hazrat Nūh ko ḳhāndān samet kyon chhuṭkārā milā?*
  - ▶ Hazrat Nūh ne Allāh par bharosā kiyā. Jab Allāh ne use kashtī banāne kā mansūbā batāyā to us ne us kī sunkar kashtī banāi. Injil Jalīl meñ likhā hai ki us ne Ḳhudā par bharosā rakhā. Us ne kashtī us waqt banāyā jab bārish bilkul nahīn hotī thī. Logoñ ko na bārish aur na hī sailāb kā ilm thā. Ḳhudā ko Hazrat Nūh kā yih pakkā īmān pasand thā is lie us ne use rāstbāz qarār diyā. Likhā hai,

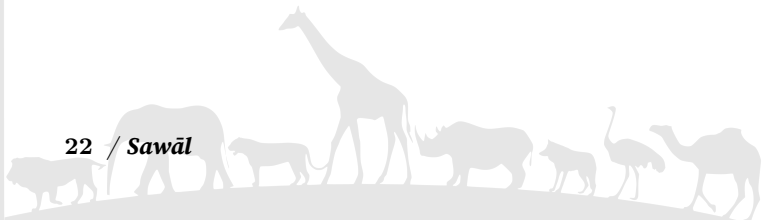
Yih īmān kā kām thā ki Nūh ne Allāh kī sunī jab us ne use āne wālī bātoñ ke bāre meñ āgāh kiyā, aisī bātoñ ke bāre meñ jo abhī dekhne meñ nahīñ āī thiñ. Nūh ne Ḳhudā kā ḳhauf mānkar ek kashtī banāī tāki us kā ḳhāndān bach jāe. Yoñ us ne apne īmān ke zariye duniyā ko mujrim qarār diyā aur us rāstbāzī kā wāris ban gayā jo īmān se hāsil hotī hai. (Ibrāniyoñ 11:7)

- *Kyā Allāh ne wuh kuchh pūrā kiyā jo us ne farmāyā thā?*
  - ▶ Zarūr. Ḳhudā hameshā wuh kuchh pūrā kartā hai jis kā wādā us ne kiyā hai. Us ne farmāyā ki Hazrat Nūh ḳhāndān aur jānwaroñ samet bacheñge aur aisā hī huā. Āj bhī wuh apne wāde pūre kartā hai. Yoñ likhā hai,

Allāh ādmī nahīn jo jhūṭh boltā hai. Wuh insān nahīn jo koī faislā karke bād meñ pachhtāe. Kyā wuh kabhī apnī bāt par amal nahīn kartā? Kyā wuh kabhī apnī bāt pūrī nahīn kartā? (gintī 23:19)

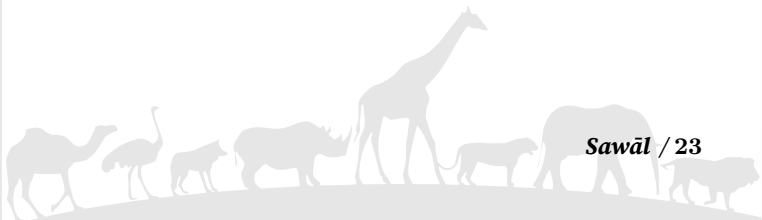
- *Nūh ke chhuṭkāre ke alāwā Ḳhudā ne kyā wādā kiyā?*
  - ▶ Us ne farmāyā ki main āindā hone nahīn dūngā ki zamīn is tarah tabāh ho jāe. Hameñ yād dilāne ke lie us ne kamān yānī qaus-e-qazah kā nishān qāym kiyā. Jab kabhī ham ise dekhte haiñ to yih hameñ yād dilāti hai ki Ḳhudā wafādār hai aur apne wādoñ par pūrā utartā hai.
- *Hazrat Nūh bachne ke bād kyā kartā hai?*
  - ▶ Wuh ek qurbāngāh banākar Allāh ko qurbāniyāñ pesh kartā hai. Is se wuh apnī shukrguzārī kā izhār kartā hai.

- *Hazrat Nūh ke bād log kaise rahe? Kyā us waqt se tamām log sharīf aur achchhe haiñ? Kyā us waqt se wuh bure khyālāt nahīn rakhte aur bure kām nahīn karte? Kyā Allāh ne farmāyā ki ab tamām kharāb log khatm haiñ, ab se sab kuchh thīk rahegā?*
  - ▶ Afsos ki aisā nahīn thā. Use mālūm thā ki burāi insān kī rag-o-reshe meñ dauṛ rahī hai. Yoñ likhā hai,

Us kā dil bachpan hī se burāi kī taraf māyl hai. (Paidāish 8:21)

- ▶ Phir bhī wuh farmātā hai ki wuh zamīn ko isī tarah kabhī bhī barbād nahīn karegā. Allāh hameñ barbād nahīn karnā chāhtā. Go ham is lāyq nahīn wuh apnā hamāre sāth rishtā bahāl rakhnā chāhtā hai. Yoñ likhā hai,

Rab qādir-e-mutlaq farmātā hai ki kyā main bedīn kī halākat dekhkar ḵhush hotā hūn? Hargiz nahīn, balki main chāhtā hūn ki wuh apnī burī rāhoñ ko chhoṛkar zindā rahe. (Hizqiyel 18:23)

Aur qaus-e-quzah se wuh apne wāde kī yād dilātā rahtā hai. Jab kabhī yih nazar āe hamen Ḵhudā kā shukr karnā chāhie ki wuh wafādār hai.

- *Ham sab kaise haiñ? Kyā ham Ḵhudā jaise achchhe-bhale aur pāk haiñ? kyā ham se gunāh sarzad nahīn hote?*
  - ▶ Hargiz nahīn. Likhā hai,

Sab ne gunāh kiyā, sab Allāh ke us jalāl se mahrūm haiñ jis kā wuh taqāzā kartā hai. (Romiyon 3:23)

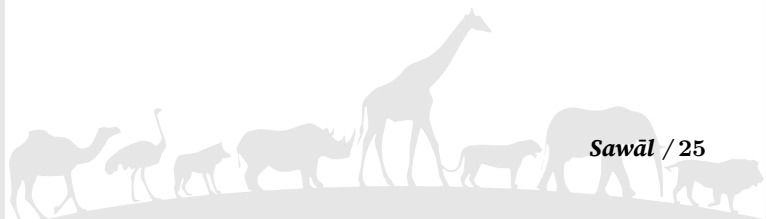

Phir bhī yih bhī likhā hai,

Ai Rab, tujh jaisā Ḳhudā kahān hai?
Tū hī gunāhoñ ko māf kar detā, tū hī
apnī mīrās ke bache huon ke jarāym
se darguzar kartā hai. Tū hameshā
tak ḡhusse nahīn rahtā balki shafqat
pasand kartā hai. (Mīkā 7:18)

Allāh ne hamāre lie bhī bachne kā rāstā, hān
ek tarah kī kashtī taiyār kar rakhī hai. Wuh
farmātā hai,

Tāham main, hān main hī apnī
ḳhātir tere jarāym ko miṭā detā aur
tere gunāhoñ ko zahn se nikāl detā
hūn. (Yasāyāh 43:25)
Main un kā qusūr māf karūngā aur
āindā un ke gunāhoñ ko yād nahīn
karūngā. (Yarmiyāh 31:34)

Jab bhī koī is ẖhudā par bharosā rakhkar apne gunāhoñ ko taslīm kare tab āsmān ke tamām farishte ẖushī manāte haiñ. Yoñ likhā hai,

Maiñ tumko batātā hūñ ki bilkul isī tarah Allāh ke farishtoñ ke sāmne ẖushī manāī jāti hai jab ek bhī gunāhgār taubā kartā hai.
(Lūqā 15:10)

Jo Tauret meñ tafsīl se Nūh aur sailāb ke bāre meñ paṛhnā chāhe, wuh Paidāish 6:5–9:19 meñ paṛhe.

